

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Refinansieringsordningen for landbruget).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).

(Fremsat 10/6 88. Første behandling 14/6 88. Betænkning 28/6 88).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Under valgkampen op til folketingsvalget indgik specielt to befolkningsgrupper med særlige problemer i debatten. Den ene gruppe var landbruget med dets gældsproblemer. Den anden gruppe var de arbejdsløse med spørgsmålet om deres fortsatte mulighed for fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

For Socialdemokratiet var det vigtigt, at vi tog begge gruppers problemer alvorligt. Det var vigtigt for os, at et erhverv, der leverer et meget betydeligt bidrag til dansk samfundsøkonomi, har vilkår, som det fortsat kan producere på baggrund af.

Det var også vigtigt for Socialdemokratiet, at de mange mennesker, der uden egen skyld er bragt i en arbejdsløshedssituation, ikke tvinges ud af arbejdsmarkedet og kastes over i bi-standssystemet.

Derfor lovede Socialdemokratiet under valgkampen, at vi, når valget var overstået og Folketinget blev samlet, ville finde anstændige løsninger både på landbrugets problemer og på problemerne for de arbejdsløse, som står med en utrolig usikker fremtid og med risiko for at falde ud af arbejdsmarkedet, når lovgivningen løber ud ved udgangen af 1988.

Men da regeringen havde fået sig solidt placeret på taburetterne, måtte vi desværre konstatere, at det, der interesserede regeringen, alene var den ene gruppes problemer, nemlig landbrugets. Det skal regeringen dog ikke have utak

for, men vi måtte altså desværre konstatere, at den anden gruppe, de ledige, med deres risiko tilsyneladende ikke på nogen måde bekymrede regeringen. Regeringen havde intet svar, havde intet udspil. Vi har fået en redegørelse fra arbejdsministeren, som ikke lover de arbejdsløse nogen løsning på deres problem.

Derfor var det for os en selvfølge og i overensstemmelse med, hvad vi har sagt før valget, under valgkampen og efter valget, både under regeringsdrøftelserne, og da vi på et senere tidspunkt blev indbudt til forhandlinger i Statsministeriet, at sige til regeringen: Socialdemokratiet er parat til at løse landbrugets problemer, men Socialdemokratiet forventer også, at regeringen til gengæld vil være imødekommende og være med til at løse de arbejdsløses problemer.

Derfor blev det disse to hovedemner, der kom til at optage forhandlingerne i Statsministeriet.

Derudover var der, skal vi sige et lille hængeparti med hensyn til forbrugsrenteafgiften, hvor der var en tidligere aftale med regeringen, som ikke havde fundet sin endelige løsning. Det er lidt svært at indgå en ny aftale med en regering, der ikke har levet op til en gammel aftale. Noget lignende var i øvrigt også tilfældet med hensyn til de langtidsledige, hvis problemer vi også har en fælles erklæring om skal løses.

Undervejs i forhandlingerne viste regeringen også vilje til at diskutere alle tre emner, ligesom vi oplevede en vis imødekommenhed blandt regeringsrepræsentanterne. Desværre kunne vi konstatere, at denne imødekommenhed først og fremmest bestod af ord, og at den ligesom ophørte, da ordene skulle udmøntes i en bindende tekst.

Derfor sluttede forhandlingerne med, at Socialdemokratiet gav regeringen vores sidste tilbud, hvor vi alene stillede krav om, at vi fik en sikring af de arbejdsløses forhold i hvert fald 1989 ud, så Folketinget fik tid til og mulighed for at gennemføre en mere langsigtet løsning for de arbejdsløse uden et voldsomt tidspres.

Derudover sagde vi til regeringen, at vi, hvis vi kan få denne sammenhæng, også er parate til at gennemføre en løsning på landbrugets problemer, som imødekommer regeringen på det punkt, hvor Socialdemokratiet hele tiden under valgkampen og under regeringsforhandlin-